

[Arnth Jensen.]

egne Partifæller og muligvis ogsaa fra Støttepartiet.

Imidlertid overser Ministeren efter min og jeg kan godt sige efter mit Partis Mening, at der er en meget stor Del af Befolkningen, som ønsker, at denne Forbindelse mellem Kirken og Skolen i Fremtiden bibeholdes, og det forekommer mig, at Krav fra den Side ogsaa bør høres. Jeg mener, det er Lovgivningsmagtens Pligt at lytte til alle Sider, og da vi mener, at en betydelig Del af den danske Befolkning staar bag Kravet om en Bevarelse af denne Forbindelse, kan vi ikke følge Ministeren paa dette Punkt, men maa mene, at denne Røst er berettiget, og at der bør tages Hensyn til den. Hvor og hvorledes denne Repræsentation fra kirkelig Side skal være, kan der forhandles om, men vi maa holde paa, at alle berettigede Krav bliver taget op til Overvejelse.

Ministeren henviste i sin Fremsettelsestale til den svenske Skoleordning, at man for nylig i Sverige havde vedtaget en Lov, hvorefter det kirkelige Tilsyn i Folkeskolen er bortfaldet. Nu har jeg ikke læst denne Lov igennem, det indrømmer jeg, men jeg har læst, hvad den højtærede Ministers egen Kontorchef i Undervisningsministeriet, Hr. Barfod, har skrevet i „Vor Ungdom“ om dette Spørgsmaal, og jeg antager, at den højtærede Minister mener, at denne Mand betyder ikke saa lidt paa Skolevæsenets Omraade.

Jeg kan ikke faa andet ud af det end, at det ikke er saa helt lige til med, at den svenske Folkeskole er blevet fri for det gejstlige Tilsyn. Saa vidt jeg kan forstaa, er det for det første saaledes, at foreløbig er der ikke saa helt faa svenske Folkeskoler, som lever under den gamle Ordning og vel ogsaa i Fremtiden kommer til at leve under den. For det andet burde den højtærede Minister, naar han taler om, at det kirkelige Tilsyn er forsvundet, i alt Fald ogsaa have oplyst, at ganske vist har Præsten ikke Stemmeret ved Forhandlingerne om Skolen, men han har Forslagsret og Forhandlingsret. Det er dog en væsentlig Ting i det hjemlige Styre.

Gaar vi saa til selve Kredsstyrelsen, hvad der nogenlunde vil svare til det, vi kalder Skoledirektioner, vil vi se, at der er det gejstlige Tilsyn langt fra bortfaldet. Det er meget mere udvidet end herhjemme. Det er Domkapitlet, der er Kredsstyret, og hvad bestaar det af? I Universitetsbyerne bestaar det af Biskoppen og det teologiske Fakultet; i de andre Byer af Biskoppen,

Domprovsten og et Antal Lektorer ved de lærde Skoler.

Hvis de Oplysninger, som Hr. Barfod har givet i „Vor Ungdom“, er rigtige, kan man dog virkelig ikke med Rette sige, at den svenske Skolelov har afskaffet det gejstlige Tilsyn i Sverige. Men for øvrigt maa man jo sige om den svenske Skolelov, at den indeholder saa mange andre Ting — Sverige har bl. a. en udpræget Statsskole, noget som er saa langt fra den Tendens, som Ministeren synes at lægge ind i sit Lovforslag.

Den højtærede Minister betonedede i sin Fremsettelsestale, at Lovforslaget var et Forhandlingsgrundlag, og det anerkender jeg, ogsaa vi vil vise saglig Redebonhed. Den højtærede Minister betonedede ogsaa, at selv om en saa vigtig Ting som Forholdet mellem Kirke og Skole kunde der forhandles. Jeg vil derfor tro, at vi i Udvalget nok skal finde en Form for Forstaaelse her.

For Resten kunde man sige, at den højtærede Ministers Lovforslag egentlig ikke er helt fri for det kirkelige Tilsyn; thi i § 45 om Friskolen tales der om et præsteligt Tilsyn — saa Lovforslaget er ikke helt kemisk fri for noget saadant.

Men, sagde den højtærede Minister, der var to Hovedpunkter, som var ufravigelige; det var en øget direkte Indflydelse fra Forældrene paa den Skoles Styrelse og Tilsyn, hvori deres Børn gaar, og et fagligt pædagogisk Tilsyn med Skolen.

Hvad det første Punkt angaar, kan jeg paa mit Partis Vegne helt og fuldt tilsige Ministeren vor Støtte; men jeg føjer til, at det forekommer mig, at den højtærede Minister nok saa meget giver denne Tanke Tilslutning i sin Fremsettelsestale som i sit Lovforslag. Ministeren siger Sp. 1304:

„Kærnen i det Forslag, jeg i Dag fremsætter, er, at der gives Forældrene over hele Linien, Forældrene i hele Landet, i København, i Købstæderne, paa Landet, i det gamle Land og i Sønderjylland, en stærkt øget skolemæssig og pædagogisk Indflydelse paa den Skole, hvori deres Børn gaar. Det er Kærnen“. Og senere siger Ministeren Sp. 1307:

„for Skolen er ikke blot Undervisning, men ogsaa Opdragelse — hvor kan Indflydelsen lægges tryggere end i selve Forældrenes Haand?“

Det er gode Ord fra Ministerens Side, som vi kan give vor Tilslutning. Naar Ministeren siger, at det er Kærnen i Forslaget — og Ministeren har gentagne Gange brugt det Udtryk —, maa man jo forstaa det saaledes, at det er en Kærne, som Ministeren